

РЕШЕНИЕ

№ 2419

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **881** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Г. И. Б., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адресат: [населено място]. [улица], партер, чрез представител по пълномощие адв. В. С. П., срещу Заповед № 4332з-1141/21.12.2022 г., издадена от началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и чл. 199, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 197, ал. 1, т. 2, предл. първо от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В жалбата се поддържа, че оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че писмените обяснения на жалбоподателя са обсъдени от дисциплинарнонаказващия орган формално, без да са изложени никакви мотиви за отхвърлянето им. Излагат се доводи, че в дисциплинарното производство органът не е изпълнил задължението си по чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР, като не е извършил всестранна, цялостна и задълбочена преценка на основанията за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя, като с това е нарушил и чл. 35 и чл. 7 от АПК. Жалбоподателят заявява нарушение на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, изразяващо се в непълнота и неяснота на описаната фактическа обстановка, при която е извършено дисциплинарното нарушение. Твърди, че не са изложени мотиви относно вида и

размера на наложеното наказание, не е извършена от органа вменената му с чл. 206, ал. 2 ЗМВР преценка относно тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, а вместо това в заповедта само е цитиран текстът на тази разпоредба. На следващо място, се излагат аргументи, че от изложените в заповедта обстоятелства не може да се установи в какво точно се изразява "проявената небрежност" на служителя, липсва конкретно посочване какво е следвало да извърши, за да изпълни предписаното в чл. 39. ал. 1 от Инструкции № 8121з-749/2014 г., и какви са последиците от това неизпълнение. Горното намира за съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до накърняване правото на защита на санкционираното лице и като такова е основание за отмяна на оспорената заповед. На следващо място, се релевират доводи, че липсват данни за трафика в пътния участък и за възникнали ПТП на процесните дата и място, във връзка с които жалбоподателят да не е изпълнил задълженията си, а освен това органът не е изследвал дали са използвани от същия регламентираните почивки и време за отдих. В тази връзка се поддържа, че не може да се вмени във вина на служителя, че е използвал полагащата му се почивка, следователно липсва виновно действие/бездействие на служителя, а заповедта е незаконосъобразна поради противоречието ѝ с материалноправни разпоредби и целта на закона. Моли същата да бъде отменена изцяло. Претендира направените по делото разноски.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки и претендира разноски по списък.

Ответникът – редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е, че към 27.07.2022 г. младши инспектор Г. И. Б. е полицейски служител, назначен на длъжност „младши автоконтрольор“ 1 степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Безспорно е установено, че жалбоподателят Г. Б. и мл. автоконтрольор И. Д. са назначени в наряд по маршрут ПКПД - П. път със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], за времето от 19.00 ч. на 26.07.2022 г. до 07.00 ч. на 27.07.2022 г. въз основа на разпореждане, рег. № 4332р-41304/22.07.2022 г. на началника на ОПП – СДВР комисар Т. Т.. Същото се потвърждава от представени 2 бр. пътни листи от 27.07.2022 г., от 00:56:00 ч., от които се установява местоположението на същия автомобил на посочената дата и час – Д. Б., 637 м от [улица]; ежедневна форма на отчет за наряд в състав Г. Б. и И. Д., от която се установява, че за времето на наряда са проверени 20 ППС и са установени 11 нарушения, от които - връчени 9 електронни фиша; ежедневна ведомост, в която за времето от 19:00 часа на 26.07.2022 г. до 07:00 часа на 27.07.2022 г. са вписани същите служители за наряд в участък „П. път“.

Във връзка с получено писмо с рег. № 7855р-7890/31.08.2022 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР относно прегледани видеофайлове в изпълнение на Организационно-технологичните правила за работа с АИС „Видеозаснемане на

охранителната дейност и пътния контрол“, утвърдени със Заповед № 8121з-140/08.02.2022 г., изм. и доп. със заповед № 8121з-276/11.03.2022 г. на министъра на вътрешните работи, във връзка със Заповед № 8121з-1107/25.08.2017 г., относно организиране на контролната дейност по Закона за движението по пътищата и определяне на мерки за ограничаване на корупционния риск при осъществяване дейности по контрол на движението по пътищата, съдържащо данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от служителите на ОПП – СДВР Г. Б. и И. Д. по време на наряд в периода от 19:00 ч. на 26.07.2022 г. до 07:00 ч. на 27.07.2022 г., със Заповед № 4332з-771/20.09.2022 г. на началника на 02 група „ПК“, 01 сектор ОКПД при СДВР, е назначена проверка по случая от дисциплинарна комисия в състав, посочен в заповедта.

С покана рег. № 4332р-55959/21.09.2022 г. жалбоподателят Б. е запознат с горната заповед за извършване на проверка относно извършено дисциплинарно нарушение с правна квалификация по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, за което се предвижда дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 до 6 месеца, разяснени са правата му в дисциплинарното производство и е поканен да даде обяснения по случая. Поканата е връчена на служителя на 28.09.2022 г. срещу подпис. Г. Б. е изложил писмените си обяснения по случая в сведение УРИ4332р-57505/29.09.2022 г., с което оспорва да е нарушил служебните си задължения на посочената дата.

Установява се въз основа на Протокол рег. № 4332р-63842/27.10.2022 г., че са прегледани от комисията видеозаписи от камера, монтирана в процесния автомобил, относно дата 27.07.2022 г., от които са направени констатации, че около 00:53 часа служебният автомобил се отклонява от крайпътна територия и навлиза в такава с тревиста растителност, след което спира със загасени предни светлини и не се вижда пътното движение. Сочи се, че около 00:55 часа двамата служители от наряда са отпуснати на предните седалки със затворени очи, като до 01:55 часа служебният автомобил не променя местоположението си. Около 01:56 часа служителите се раздвижват.

Съгласно справка рег. № 4333р-66145/03.11.2022 г. на л. 45 – 58 на 27.07.2022 г., за времето от 00:56 часа до 01:55 часа, мл. инспектор Г. Б. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения по контрол на пътното движение, с което е нарушил чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, съгласно която пътният контрол се осъществява чрез наблюдение на движението, видимо присъствие, контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни мерки и организационно-профилактични мероприятия. Цитирана е разпоредбата на чл. 39, ал. 3 от Инструкцията, съгласно която видимото присъствие на полицейски органи има за цел целенасочено да се въздейства върху участниците в движението за недопускане на нарушения на правилата за движение, като се прилага на рисковите участъци от пътя, на местопроизшествия, на места засегнати от бедствия или производствени аварии, при заградителни, спортни, масови и други мероприятия, и на ал. 4 - контролът на пътното движение представлява визуален или с помощта на технически средства контрол върху поведението на участниците в движението.

С покана рег. № 4332р-67220/07.11.2022 г., връчена на 07.11.2022 г., жалбоподателят Б. е поканен да се запознае със справка рег. № 4333р-66145/03.11.2022 г. и

материалите по дисциплинарното производство и да даде допълнителни писмени обяснения по отправеното му обвинение в извършване на дисциплинарно нарушение. Такива са депозираны от същия на 10.11.2022 г., с които поддържа първоначалното си становище по случая, като допълва, че в посочения в справката период от 00:55 часа до 01:55 часа на 27.07.2022 г. е ползвал полагащата му се почивка, по време на която няма забрана да стои отпуснат със затворени очи. Твърди, че в този период не е напуснал територията на обходния маршрут и е бил в готовност за незабавна реакция, като наред с това липсват данни за възникнали ситуации – задръствания, ПТП, аварийно-ремонтни и други дейности по пътното платно, които изискват намеса от контролните органи.

Съгласно представена кадрова справка рег. № 513р-113045/18.11.2022 г. за Г. И. Б., служителят е награждаван 7 пъти с „писмена похвала“ със заповед на началника на отдел „С.“ – СДВР в периода от 14.04.2010 г. до 21.06.2013 г. и със заповед на началника на ОПП – СДВР на 21.06.2022 г. и няма наложени дисциплинарни наказания /по време на службата му в МВР са му налагани пет дисциплинарни наказания, които са заличени на основание чл. 213, ал. 1 от ЗМВР/.

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. с чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо и чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, със Заповед № 4332з-1141/21.12.2022 г., на началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП- СДВР, на Г. Б. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за това, че като част от наряд по маршрут ПКПД – „П. път“ със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], за времето от 19.00 ч. на 26.07.2022 г. до 07.00 ч. на 27.07.2022 г., в [населено място], на 637 м от ул. 35, № 11, е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в проявена небрежност при изпълнение на служебните задължения по извършване на контрол на пътното движение, вменени с Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение и длъжностната характеристика рег. №4332р-14261/24.07.2015 г. В мотивите на заповедта се сочи, че в случая се касае за неизпълнение на волеви действия от страна на Б., изразяващи се в стоене в пълен покой на предната дясна седалка на служебното МПС, с което Г. И. Б. е нарушил чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, а именно – „контролът на пътното движение се осъществява чрез: 1. наблюдение на движението; 2. видимо присъствие; 3. контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни административни мерки; 4. организационно-превантивни мероприятия. Изложени са мотиви от органа и относно вида и размера на наложеното наказание, съгласно които е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината /деянието е виновно/, цялостното поведение на държавния служител по време на службата /служителят е награждаван седем пъти и не е наказван/, а освен това се сочи, че видно от дадените обяснения, младши инспектор Г. Б. не се укорява за допуснатото нарушение.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата дисциплинарна преписка, както и писмени доказателства – заповеди на директора на СДВР – МВР, касаещи регламентираните почивки за хранене и отдых на служителите в ОПП - СДВР, Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и

организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение /ред. към 26.01.2021 г./, дневник за регистриране и отчет на ПТП за период, включващ и датата 27.07.2022 г.

По делото е разпитан като свидетел И. Д. - другият участник в наряда на процесната дата – 27.07.2022 г., който в показанията си заявява, че през цялото време от 19:00 ч. до 07:00 ч. с Б. са били на определеното място за контрол, като са извършвали проверки на МПС-та цялата вечер. Пояснява, че движението е по-натоварено вечер, като най-натоварено е до 0:00 – 1:00 часа през нощта. С оглед на това за времето от 0:55 ч. до 1:55 часа през нощта двамата са ползвали почивка, за което са уведомили по станцията, като са сумирали полагаемите им се почивки до този момент и са ползвали само една такава. Допълва, че по време на нея са останали в служебния автомобил, тъй като в района няма къде да почиват. Обяснява, че автомобилът бил паркиран встрани от пътя, за да не пречи на движението, но същевременно да има видимост към целия път, като през цялото време извършвали наблюдение и били на разположение. Твърди, че за този 1 час не са получавали никакви сигнали от дежурния. Категоричен е, че Г. Б. не е спал изобщо в автомобила.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е основателна.

В настоящото производство съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР – началник на 02 Група ПК към 01 Сектор ОКПД при ОПП – СДВР, в рамките на предоставените му правомощия.

Спазени са преклузивните срокове за приключване на дисциплинарно производство и налагане на наказание. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за извършено нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя /чл. 196, ал. 1 от ЗМВР/, а дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган /чл. 196, ал. 2 от ЗМВР/. В случая най-ранният момент, в който материалите по преписката са били достъпни за дисциплинарнонаказващия орган е датата на адресираната до него справка рег. № 4332р-66145/03.11.2022 г. на назначената комисия за разследване на предполагаемото нарушение. Дисциплинарното наказание е наложено в двумесечния срок от тази дата със заповед № 4332з-1141 от 21.12.2022 г. на началника на 02 Група ПК към 01 Сектор ОКПД при ОПП – СДВР. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок от извършване на нарушението - 27.07.2022 г. Дисциплинарното производство, образувано със заповед № 4332з-771/20.09.2022 г. на началника на 02 Група ПК към 01 Сектор ОКПД при ОПП – СДВР, е приключило в 4-месечния срок

по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

От формална страна са спазени изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като същият съдържа фактически и правни основания за издаването му. Въпреки това настоящият съдебен състав намира, че мотивите не са достатъчно ясни и конкретни, включително неизяснено е останало в какво точно се изразява изпълнителното деяние на вмененото на Б. дисциплинарно нарушение.

Приетата от дисциплинарна наказващия орган фактическа обстановка е неясна и противоречива.

В оспорената заповед на Б. е вменено нарушение на служебната дисциплина по чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, съгласно която „контролът на пътното движение се осъществява чрез: 1. наблюдение на движението; 2. видимо присъствие; 3. контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни административни мерки; 4. организационно-превантивни мероприятия, като е посочено, че се изразява в проявена небрежност в изпълнение на служебните задължения при извършване на контрол на пътното движение. Изпълнителното деяние е описано като неизпълнение на волеви действия от страна на Б., изразяващи се в стоене в пълен покой на предната дясна седалка на служебното МПС. Не е ясно какви са тези волеви движения, които е бил задължен да извършва жалбоподателят и как стоенето в пълен покой в служебния автомобил е основание за направения извод, че служебните задължения са изпълнявани небрежно от жалбоподателя. Изложените допълнителни мотиви касаят основно позицията на служебния автомобил, за която се твърди, че не позволява видимост към пътния участък, анализиране и оценяване на обстановката на територията на поста, прилагането на принципа на видимото присъствие за оказване на въздействие върху участниците в движението и недопускане на нарушения на правилата за движение, както и невъзможност да се приложи принципът на организационно-превантивни мероприятия като оказване на помощ на участниците в движението, предупреждение на водачите за влошено състояние на пътните условия и др. В тази връзка в мотивите на акта не се сочи наличие на такива ситуации във времето между 0:56 ч. и 1:55 ч. на 27.07.2022 г., които са налагали изпълнение на горните задължения на служителя, доколкото същите са общо формулирани и същите са изискуеми в случай на възникнала необходимост от извършването им, например ПТП или ремонтни дейности в пътния участък. Не е доказано от ответника, който носи доказателствената тежест относно всички елементи на твърдяното от него нарушение и фактическата обстановка, при която е извършено, нито че е имало такива ситуации, нито че от позицията на служебния автомобил не е бил видим контролирания пътен участък, съответно че участниците в движението не са били в състояние да възприемат наличието на автопатрула. Относно изложеното в т. 3 от мотивите на стр. 1 от заповедта - обстоятелството, че в процесния период от време няма проверени МПС и лица, които нарушават правилата за движение, същото няма отношение към изпълнение на служебните задължения на Б., доколкото по това време на денонощието е логично да няма интензивно движение /което се потвърждава от свидетелските показания на свидетеля Д./ и само по себе си не означава, че контрол не е извършван.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира за неясни и противоречиви

мотивите на оспорваната заповед, конкретно касателно изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение, което ограничава правото му да разбере за какво правонарушение е ангажирана отговорността му и да организира защитата си. Съгласно трайната съдебна практика това винаги съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

На следващо място, съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява с поведението си на процесната дата жалбоподателят Б. да е извършил нарушение на служебните си задължения, като е бездействал или като е проявил небрежност. По делото се установи категорично и не се оспорва от ответника, че на процесната дата - 27.07.2022 г., през цялото време в периода от 0:56 ч. до 1:55 ч. служебният автомобил, който е ползван за наряд от Г. Б. и И. Д., се е намирал в определения с разпореждане на началника на ОПП – СДВР пътен участък, като двамата служители са били в него. От представените извлечения от видеофайл /снимки/, въз основа на който е иницирано дисциплинарното производство, не се потвърждава твърдението на дисциплинарния орган, че жалбоподателят не е изпълнявал служебните си задължения и е бил със затворени очи. На снимките ясно се вижда, че в 0:54:29 ч. и двамата са с отворени очи, а в 0:55:00 ч. единият служител е със затворени очи, но това не е достатъчно, за да бъде направен извод, че е заспал, доколкото снимката отразява един много кратък отрязък от време и е възможно дори да е заснета в момент, в който лицето е извършило неволеви движения на клепачите /мигване/. Освен това не е логично да е бил буден, а половин минута по-късно да е спял.

На следващо място, твърденията на органа се разколебават и от обстоятелството, че за периода от 0:55:00 ч. до 01:55:39 ч. липсва снимков материал. Ако в този период лицата са били в покой и със затворени очи, както се твърди, следвало е органът да представи доказателства за това. Точно обратното – такива изцяло липсват.

На следващо място, както се установи от свидетелските показания на разпитания по делото свидетел – И. Д., който е очевидец и участник в процесния наряд, през цялото време от 0:56 ч. до 1:55 ч. двамата с колегата му Б. са били в автомобила и са ползвани полагащата им се почивка наведнъж, което е съобразено с изпълнението на служебните им задължения. Както е пояснил - в часовете до 01:00 часа обикновено трафикът е засилен и в този период са извършвали проверки на ППС, което е документирано с ежедневна форма на отчет. От последната се установява, че в периода от 18:53 ч. до 23:16 ч. са извършили проверки на 20 бр. ППС и са установили 11 нарушения. Видно е, че в този период служителите не са ползвали никакви почивки. Съгласно т. 2.1.2.3. 1 и т. 2.1.2.3.3 от Заповед № 5133-9006/18.10.2021 г. на директора на СДВР относно разпределение на работното време, определяне на реда за неговото отчитане, за компенсиране на работата извън работното време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, до този момент Б. и Д. като част от наряд за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. са имали право на физиологична почивка от 22:00 ч. до 22:30 ч. и време за хранене от 00:00 ч. до 00:30 ч. С оглед на това се потвърждават изнесените от свидетеля данни, че двамата с Б. са сумирали полагащите им се почивки до момента и са ги ползвали наведнъж, като дори са се съобразили с това, че в това време движението в процесния участък е „почти нулево“.

Съгласно събраните по делото данни – свидетелските показания на Д. и представения

дневник за реализирани ПТП, не са установени сигнали за ПТП или други ситуации, които са изисквали активно действие от страна на Б., на които да не се е отзовал. Ако се твърди от органа обратното с оглед обосноваване на вмененото на служителя дисциплинарно нарушение, негова е била доказателствената тежест да представи доказателства за това, което в случая не е сторено.

Поради изложеното на посочените в оспорваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание време и място Г. Б. не е извършил дисциплинарно нарушение, следователно същата е издадена в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Отделно от горното съдът споделя изложените от жалбоподателя възражения за формална преценка от страна на дисциплинарнонаказващия орган относно вида и размера на наложената санкция. Изложените мотиви, че е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината /деянието е виновно/ и цялостното поведение на държавния служител по време на службата /служителят е награждаван седем пъти и не е наказван/, писмените обяснения на служителя, оценени като оправдание за извършеното нарушение, не съдържат конкретика. Не е обсъдена каква е тежестта на извършеното нарушение и какви са последиците от него /данни за такива не се съдържат в материалите по делото/. Тази преценка е дължима от органа с оглед приложението на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР и евентуалното наличие на основания за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 198, ал. 2 от ЗМВР, при което следва да бъде наложено на служителя най-лекото дисциплинарно наказание – „мъмрене“ /чл. 197, ал. 1, т. 1 и чл. 198 от ЗМВР/.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на делото въз основа на своевременно направеното искане и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски по списък /л.173/, общо в размер на 910 лв. – 900 лв. за адвокатско възнаграждение и д.т. – 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 20 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. И. Б. [ЕГН], Заповед № 4332з-1141/21.12.2022 г., на началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП- СДВР, с която на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 197, ал. 1, т. 2, предл. първо от Закона за Министерството на вътрешните работи, му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. И. Б., [ЕГН], разноски по делото в размер на 910 /деветстотин и десет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

